

EL SOCIALISTA

Organ de la U. S. C. - Secció de Banyoles i defensor dels treballadors

Dels articles publicats en son responsables llurs autors
Redacció i Administració : Carrer Ponent número 10

Preu: 15 Cts.

Que el partit Socialista no és una força de classe?

Aixó diuen i pensen aquests pobres ignorants que, políticament parlant no senten els anhels de conquerir les llibertats, que implantant el nostre programa reportaria a tot el proletariat.

El partit de la U. S. de Catalunya té totes les condicions necessaries per un ampli millorament a la nostra causa. Sapiguen obrers banyolins, els que dieu que teòricament és molt bonic, però que es difícil de portar-lo a la pràctica — no ho creieu — ara es difícil, si però perquè? per que el nostre partit no assolirà el poder sense que conti amb una majoria per pòguer portar el que tant estrictament hem remarcat sempre i així poguem endinsar-nos més pel camí que hem emprès.

Cal que estem a l'agüait amics, cal també que entreu en els nostres rengles per combatre tots aquests enemics de la República i de la Revolució, penseu que no perdonen res, i no accepten res.

Doncs tenint un programa únic, que sense sang és el que ens pot donar quelcom, mes tenim uns homes que dintre el Parlament saben fer sentir la seva veu imponent i defensant tota millora que sigui per el bé del que tots tenim dret a defensar, com son totes les lleis socials.

Cal tenir confiança amb aquests homes lluitadors que saben fer ressó, propagant el nostre programa, no amb violències ni escàndols, sinó serens i plens de dignitat política, mirant de portar el nostre poble arreglats tots els problemes (que son molts) el al seu vertader lloc, i per això pregono des d'aquest nostre tant volgut quinzenari, que no espereu més, ingressant a les nostres files i palpareu d'aprop veient els fonaments de la nostre causa i convençuts fereu que hi entrin nous companys per defensar tots junts el vertader Socialisme.

J. M.

Al fi i al cap tot es negoci

El dia de Corpus Christi, vareix sostenir aquesta conversació amb una senyora catòlica que te un comerç.

Aixís ha d'èsser, i no tanta pompositat pels carrers. Els capellans a l'església, com els mestres a l'escola i el militar al quartel.

Això deia jo, comentant la festa religiosa; quant la indicada senyora del comerç va dirme:

—Vostè es veu que no es molt amic dels capellans.

—Dels capellans sí. De lo que jo no soc amic, es de la religió que practiquen.

—¿No creu en Deu vostè?

—Sí, jo crec en el Deu de la meua consciència, que no admet imposicions ni s'imposa, Deu de la humanitat, Deu sense farsa, Deu fill de la mare Naturalesa, si de la Naturalesa venim.

—¿Sap qui la va fer la Naturalesa?

—No, ni crec que això, ho sàpiga ningú, perquè si pensem que l'ha fet Deu, parèm al misteri de totes les religions. I jo no puc creure que l'obra de la creació, es d'un Deu que porta barba, i representat per un home que per majoria de vots, ha arribat a Papa. Els Deus de totes les religions, son éssers hipotètics, i no sols pot atribuir la creació del món, perquè si això fos, foren tots uns destructors de la humanitat. Per altra part resultaria, que el Deu dels cristians ha fer un tros de món, Mahoma un altre, Moisés un altre, Zarvastrò un altre, etz. ¿Es aixís com V. entèn a Deu, disputant-se amb el altres per veure qui te més raó, i arrastran als pobles a una continua lluita de extermini?

—Sols n'hi ha un de Deu, tot poderós. Jesucrist deia que era fill seu, veixí el «Pare nostre».

—No, perquè abans del Deu del cristianisme, i havia el Deu del paganisme, i si el Deu del cel es el mateix que el de la terra, ens trobem que el de dalt ens envia trons i llamps, i el de baix ens divideix en rics i pobres, i ens converteix ens criminals. El Deu que invocaba Jesucrist, no es un Deu terrible i sanguinari, sino un Deu d'amor entre tots. Jesucrist va ésser un home de una consciència recta i dintre sentia l'impuls de la lluita per la llibertat que va fundar i va morir per ella. Recordi las seves paraules, quant demanava al seu pare en el Calvari el perdó als seus enemics, tot lo contrari dels cristians que en nom de Deu, perquè Deu ho vol; varen perseguir i exterminar a totes les religions apoderant-se dels seus bens, com si Deu representés la extirpació de la raça humana i proclamés la riquesa, perquè la religió cristiana sempre ha fet ostentació de poder i domini. Això es una negociació de Deu, i un escarni a les doctrines de Jesucrist. No pensi senyora en qui va fer el món, ni en qui va fer a Deu, perquè o es tornarà boija o es tindrà que suïcidar. Aixó es com el cuento de l'ou i la gallina.

Aquest planeta que vivim, es calcula que te

tres cents trenta tres milions d'anys, i quant varen habitar-lo, ja estava fet. Es creu que era una capa nebulosa com es la Lluna.

Li explicaré el cas de la filla del filòsof grec, Aristipo. Un dia es va preguntar així mateixa: Qui soc? D'aont he vingut? Aont vaig? No sabent contestar a ditas preguntes, va exclamar. No he tingut temps d'aprendre res!

Aquella dona que tenia 85 anys, i que tota la seva vida, amb voluntat ferma, l'havia passat estudiant el perquè de la creació del món, i l'origen de la humanitat, no va aconseguir aprendre res.

Avui tampoc se sap perquè l'home primitiu, va viurer centenars de sigles sense intel·ligència per poguer observar i transmetrer res a les generacions futures, i els investigadors, es valen dels restos trobats a les capes geològiques mes recents, per buscar l'origen de la humanitat. Que no es Deu, perquè Deu va morir quant les religions varen neixer.

—¿Però la església cristiana conserva els dogmes del Deu Nostre Senyor Jesucrist?

—L'església cristiana no té res de Jesucrist, tots els dogmes son inventats despres de la seva mort. Un centenar d'homes es varen reunir per fundar el cristianisme, de la mateixa manera que avui es funda una societat, i varen fer comerç com el fa Vd. Això crec que va ésser l'any 270. Sant Pere va ésser el que va fundar la primera església, i baix la protecció dels poderosos, contant amb l'ignorància del poble, varen anar inventant dogmes, com son; els altars, ciris, campanes, infern, purgatori, missa en llatí, celibat, confessió, inquisició, el corpus d'avui, etz. Ni Deu ni Cristo va fundar res d'aquestes cosses.

—De tot lo que Vd. m'ha dit n'estic convençuda, però miri, jo tinc aquesta tenda de comestibles i pensí que si no vaig a missa, els catòlics no vindran a comprar me. No soc fanàtica pero, el negoci.....

—Vostè pot anar allí aont li convingui senyora, jo no intento treure-li la llibertat, ademés al fi i al cap, tot es «negoci».

Així va acabar la conversació.

Ciudadans; Hem d'aplaudir als nostres governants, que han sabut acabar amb el poder del clero i respectar la llibertat de consciència del poble. Penseu que durant lo reinat dels «Reis Catòlics» varen ésser cremades vives 32.000 personas i confiscats els seus interessos. Penseu que en els últims anys del Rei Alfonso XIII, varen ésser assassinats 20.000 fills del poble en aquell territori d'Àfrica. Els rics no hi anaven, el clero tampoc..... penseu en els vostres fills.

Ni reis, ni Papas. ¡Visca la República!

ANGEL PEREZ RIPOLL

ES VEN

«EL SOCIALISTA»

CASA BLANC

PLAÇA TURERS

La baixa de la carn i la nota de l'Alcaldia

Es molt comentada la nota donada per l'Alcaldia respecte als preus de la Carn i el més comentat son les gestions fetes per el Sr. Batlle, que després d'una campanya ben intensa de per tot arreu no ha pogut lograr una baixa prodencial en el preu del xai.

I la badella no s'ha d'abaixar? Sembla que la popularitat que algú atribueix al Sr. Alcalde li podria fer quelcom per a que els consumidors poguessin agrair-li. Es en aquests cassos on queda ben destriada la tendència d'un home en favor dels de dalt o dels de baix.

També vos Sr. Alcalde, sou el que heu de vetllar per que quan una dona compra una lliura de carn hi hagi 400 grams i que pugui comprar-se per mitjà de la balança reguladora, com és de llei. Sentint-ho molt, continuaré la campanya fins que tots els abusos siguin suprimits.

Perquè Sr. Alcalde, en pendre l'acord del preu de la carn no obligà posar en un lloc visible un cartell amb els preus acordats? I perquè no feieu fer un pregó per tota la ciutat per tal que el consumidor anés més orientat?

Banyolins! Ens cal defensar-nos i anar per establir el cooperativisme, les aventatjes econòmiques del qual ens posaran al cobert de tanta explotació. — *J. Segarra.*

Contestant a "Renovació"

En el darrer número del vostre quinzenari i en l'article frontal, dieu que els fets vos van donar raó, referent a la necessitat que dintre la política Catalana, siguin dos els partits d'esquerra. Fins ací no hi tenim res a dir. El que tenim de censurar és aquesta folla passió que teniu en contra dels homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya, als quals constantment procureu desprestigiar davant del poble, sense volguer reconèixer el molt que Catalunya i la República els han d'agrair pels seus esforços i que amarats d'un gran amor a les llibertats nostres no claudicaren mai davant

les escameses dels butxins de la monarquia i darrerament de la dictadura, sofrint persecucions, empresonaments i conequent les hores amargues de l'exili; l'avui Ministre de Marina, En Lluís companys podia anar a prendre seient a la Casa Ciutat de Barcelona formant part d'aquell Ajuntament automàtic d'en Berenguer com ho feren els homes d'Acció Catalana i els vostres amics i en aquelles hores crítiques i amargues de la lluita contra el vell i corcat règim, els catalanistes de la Lliga donaven ministres al rei Lladre i els d'Acció Catalana col·laboraven amb l'Ajuntament de la dictadura... Quin fàstic!

Amics de «Renovació» és necessari que si voleu que els republicans de tota la vida i els socialistes, creguin en el vostre esquerrisme, abandoneu aquesta campanya de difamació i desprestigi que esteu fent contra els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya i sobre tot no oblideu les tres derrotes seguides que dit partit junt amb la U. S. de Catalunya us inflingiren aquell temps que dèieu: ahir erem d'Acció Catalana, avui som d'Acció Catalana, i demà serem d'Acció Catalana. Com canvien els temps, dic, els homes!

Cal que penseu que tenim l'enemic comú que vigila i que s'acosten eleccions i cal ajuntar tots els sectors esquerrans per donar la batalla a la reacció.

Per acabar i per demostrar-vos que la passió és mala consellera; Vosaltres per argumentar el vostre article retreieu l'esquerrisme de l'«Esquella de la Torratxa» si bé és cert que dit setmanari sempre havia sigut d'un caire esquerrà, també és cert que d'un temps ençà a canbiat molt i hom sospita que les pessetes de cert regidor radical a l'Ajuntament de Barcelona han fet rodar el cap del Sr. López, l'editor. A continuació publiquem la lletra que un home digne i d'un provat republicanisme i d'amor a la major justícia social, que fins el present havia col·laborat en l'esmentat setmanari, dirigeix al Sr. López:

«Sr. Rafel Lòpez; editor de l'«Esquella de la Torratxa» — Barcelona.

Estimat amic Rafael: Vas per molt mal camí. Aquestes darreres setmanes heu ac-

centuat de tal manera la fòbia contra l'únic partit polític català, Catalanista, Republicà, laic, socialitzant que té Catalunya, que jo no puc d'una manera honorable continuar escrivint en el periòdic que el teu avi va crear, el teu pare va mantenir i tu has de matar, per que és inútil, l'«Esquella de la Torratxa» és cosa morta. Encara que no t'ho creguis, encara que no t'ho sembli. Ataqueu el més noble de Catalunya: un partit jove digne, que ha tingut a bé, cosa original i única, de cedir l'expulsió de gent que considerava indesitjable. I això que és una obra d'un alt sentit moral i digne, mereix de tu els blasmes més desfets. Ara era jo l'única firma que quedava dels vells temps. Creu que sento la separació, però m'hi obliga la decència, l'adhesió a l'Esquerra Republicana de Catalunya i l'amistat personal dels amics a que heu agafat com a punt de mira dels vostres atacs imoralíssims per les raons que els empenyen. Es a dir que no és pas sense una pena que m'en vaig de l'«Esquella de la Torratxa», però no puc deixar de fer-ho per tot el que t'he dit. Fins a una altra. — Francesc Madrid».

I ara amics de «Renovació» espero que reconeixereu que aquesta vegada heu donat un pas en fals. — Victor

Als obrers i obreras de Banyoles

Ja sabeu que la República ha dictat Lleis socials totes en be dels obrers i obreras, com es, la setmana de vacances, el Retir obrer per la vellesa la Llei de maternitat, i com es una millora antiga la de las 8 horas, que encara n'hi ha que no las compleixen.

La setmana de vacances son set dies de descans. El Retir Obrer ja son 3'50 diaries. La Llei de Maternitat don totes les facilitats en el període de maternitat.

Ja veieu obrers i obreres totes aquestes millores que no s'obtenen jugan a la taula del cafè, ni cridan en el carrer, ni anant sols com aneu, aquestes millores les obtindreu anant al costat dels vostres companys del sindicat que es el lloc que em d'ésser tots, i es allà aont units farem complir les lleis que la República dicti a favor nostre.

Obrers i obreres aneu al sindicat que farem un front únic que teniu el vostre lloc vuit i ja es hora d'unir-nos per obtenir les nostres reivindicacions socials. — UN SOCIALISTA.

Bloc de notes

ELECCIONS

Ara veurem als homes paràsits i els acaparadors del confusionisme amb l'esperit de mando, bellugant-se per veure si podran enredar el poble; creiem que aquests homes hauran fracassat.

* *

UN CAS CURIOS

El número passat «Renovació» al lloc de «Tots colors» deia que sembla que els socialistes convivim amb el «Banyoli» per atacar el centre català... i que sospita una ententa. I quina barra, dir-ho homes que en política no sel's entèn, serà lo que diu al refran: us ho dic perquè m'entengueu.

COMENTARI

S'ha comentat molt aquests dies que el Sr. Corominas sense tenir dret a la indemnització del salt de la resclosa, que en en l'assumpte del Pantà, hagi trobat qui li ha portat a cap perquè se li indemnitzí.

Es vergonyós que en República que hagi pogut ésser un fet. Es diu que el Sr. Santaló en sab alguna cosa.

* *

PARTITS

Banyolins, el partit que no tingui programa general, sinó individual i material per a defensar solament els seus interessos. Cal estar alerta. El seny farà que triomfin els homes veritaders republicans d'esquerra que tanta necessitat en té la Ciutat de Banyoles.

* *

UN FET

El metge Sr. Candi és el nomenat de l'Assegurança de la Maternitat de Banyoles i l'altre dia en un cas d'operació va tenir que cercar un altre metge. I després de cobrar el sou que tenen determinat, feren pagar a aquesta família 150 duros, després que ja sabien que no tenien que pagar cap diner. Creiem que l'autoritat està tramitan per aquesta injustícia.

* *

COSES ANTICUES

No es podria prescindir que els serenos cantessin, alabat sia Déu? Ja que oficialment no tenim religió. I també no es podria prescindir de que tinguessin de passar de porta en porta, a buscar el 10 cts. com si demanessin caritat? Que no hi ha diners a la caixa per pagar lo que els hi pertoqui? I així s'acabaria de molestar als ciutadans.

* *

PER L'INSTRUCCIO

Fem referent al consejal de cultura de que es preocupi de les Escoles Nacionals. Resulta que una classe fa uns 15 dies que no hi ha mestre i una altre classe uns 4 dies i una altre uns 3 dies. Esperem de l'autoritat la seva intervenció, car aixó es intolerable.

* *

INAUGURACIO

El passat diumenge fou inaugurada la Biblioteca Pública i Gratuïta que ha instal·lat la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

La festa que per aital motiu es celebrà fou molt concorreguda «El Socialista» i la Secció de Banyoles de la U. S. de Catalunya que a tal efecte foren gentilmente invitats. estigueren dignament representats.

Nosaltres no dubtem gens de la millora que representa pels ciutadans banyolins i ens congratulem de l'èxit que com sabem, està obtinguent.

Inauguracions d'aquesta mena és el que'ns convé.

* *

ALS SENYORS DE RENOVACIO

Ens estranya molt que el número passat els del «Centre Republicà d'Esquerra» no es recordessin del dia de Corpus per fer una mica de informació, elis que volen ésser tan catalanistes, no es varen recordar que en altres temps va ésser el corpus de sang de les llibertats de Catalunya.

* *

ALS BUGAIRES

La clericalla està disfrutant d'alló més, estenguent la voga pels balcons, però també estan de pega, perquè no la poden aixugar.

Quanta farçal